

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΝΘΟΣΙΟΥΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Ἐλα βρὲ Μαρῆ μου ἔλα,
ἔλα ποῦ σὲ καρτεροῦ
νὰ μοῦ φέρῃς τὴ μαστέλα
μὲ τ' ἀμίλητο νερό,
τὰ τραγούδια τοῦ κληδώνου
νὰρθ' ἢ μὴ νὰ μᾶς πῇ,
μέσ' τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου
ποῦ τὸ φύλλο θὰ κοπῇ.

Φέρτη γλήγορα κι' ἀλέστα
τὴ μαστέλα τοῦ νεροῦ
καὶ σχεδιάστα καὶ πέστα
τὰ τραγούδια τοῦ σωροῦ.
Λέγε τα τὰ κολοκύθια
πῶχουν χάρη μαγικὴ
καὶ τὰ πέρονουν γι' ἀλήθεια
καὶ οἱ μᾶλλον γνωστικοί.

Ἄνοιξε τὸ στοματάκι
νὰ πεῖς τὴν κάθε κόρη,

ἀλλὰ γλήγορα λιγάκι
μὴ μ' ἀφήσῃ τὸ παπόρι.
Τὰ τραγούδια π' ἀγαπᾶω
φέρ' τὸν κληδῶνα νὰ ῥίξῃ
μὲ τὴν Πύλαρο θὰ πάω
κι' ὅπου νᾶναι θὰ σουρίξῃ.

Μ. — Καὶ ποῦ θὰ πᾶς μωρὲ ζουρλὲ πῶχῃς ἀνησυχία;
Ἡ μαμαλίγκα ὥσθηκε πῶτρωες στὴ Βλαχία.
Κι' οὔτε πιότεύω πῶς θὰ πᾶς σ' Ὀδέσσα καὶ Ῥοστόβι
ποῦν' ὅλο δυναμίτιδα καὶ βόμβα ποῦ σὲ κόβει.
Στὴν Πόλῃ τοὺς ἐρήμαξες δυὸ χρόνια στὴν ἀράδα
ἐκτός ἂν πᾶς σιὸ Νέπαχτο ἢ στὴν Ἀμαλιάδα!

Γ. — Μὴ μ' ἐρωτᾷς, μωρὲ Μαρῆ, γιὰ ποῦ θὰν τὰ περιμήσω
γιατὶ ἀκόμα βρῖσκομαι κι' ἐγὼ σ' ἀμνηστία
δὲν εἶναι δύσκολο ποσῶς νὰ πᾶ νὰ πολεμήσω
καὶ νὰ μ' ἀκούσῃς ἤρωα μέσ' τὴ Μακεδονία.

Μ. — Λαμπρὰ ἰδέα, φίλε μου, σὼμπῆκε σιὸ κεφάλι!

Γ. — Μὲ παρακίνησαν πολλοὶ κι' ὁ Πεταλᾶς καὶ ἄλλοι.

Μ. — Ὅλο τὸ ἔθνος, γνῶριζε, ἂν πέσῃς θὰ σὲ κλαίῃ.

Γ. — Κι' ὁ Λιμενάρχης, βρὲ Μαρῆ, ἔτσι κι' αὐτὸς μοῦ λέει
οὐχ ἦττον μὲ προέτρεψε καὶ ὁ Παλαιολόγος
ἀλλὰ σιὰ λέω μυστικὰ καὶ μὴ σοῦ φύγῃ λόγος.

Μ. — Νὰ πᾶς, βρὲ Γιάννη ν' ἀκουστίς σὲ ὅλην τὴν Ἑλλάδα!

Γ. — Γιὰ κῦττα γιὰ τὴν Πύλαρο μὴν εἶναι σιγχαλάδα.

Μ. — Νὰ πᾶς καὶ σὺ μιμούμενος τοὺς ἐκκληεῖς προγόνους

Γ. — Σὺ μὲν πᾶς βλάβαι ν' ἀκούσῃς τοὺς κληδῶνες

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ. 54.41.42.0057

και λέγε τους δγλήγορα μὴν ξεῖθη τὸ παπόρο.
Πέσ' τους κι' αὐτοὺς μωρὲ Μαρή γιὰ τελευταῖο δῶρο,
εἰς ἀναγνώστας, προσφιλεῖς κι' ἀναγνωστρίας φίλας
ὑπερφιλούντας ἀφελῶς ἐκφύλου φύλλον οσήλας.

M. — Τοῦ κληδόνου θεία Μοῦσα
λέγε ὄμνες τυχερὲς·
μὰ νὰ μὴ φανῇς βρωμοῦσα
καὶ λυπῆσης τῆς κυρῆς.
Ὡμορφο χαβᾶ νὰ πιάσης
καὶ μὲ γλώσσα γλαφυρὴ
πὰ τραγούδια ν' ἀραδιάσης...
Γ. — Ἐσημείωσε Μαρή!!

M. — Ἀγγέλου χάρις σῶθηκε ἡ ἄσπρη μουσουλίνα·
κι' εἶναι, σκληρὰ, τὸ φόρτε σου,
ἴσοι πιαστοῦν στὴν κόρτε σου
πὰ γίνονται μπερλίνα.

Εἶσαι μικρὸ καὶ νόστιμο,
ψυχὴ γιομάτη μέλι·
μὰ θέλεις κι' ἕνα πρόστιμο
γιὰ τὰ πολλά σου γέλια.

Δύο ταμπάρα ἔβαλες ἐφέτο μὲ τὰ κρύα,
τοῦ χρόνου, Νικολόπουλε, θαρρῶ πῶς θάχης τρέλα.

Μέσ' τὰ γαλάζια τὰ νερά
τῆς ἀριστοκρατίας,
φωνὴ γρικιέται λιγυρὰ
καὶ πλήρης γοητείας,

Κι' εἶναι Σειρήνος ἡ φωνὴ ποῦ λές καὶ ὄρει μέλι,
ἀλλ' ὁ πανοῦργος Ὀδυσσεὺς γλιστράει σὰν τὸ χέλι.

Ὅλο ἀζοῦρ καὶ τρασπαρὰν εἶν' τὰ φορέματά σου
ἀλλὰ ἐπίσης τρασπαρὰν καὶ τὰ αἰσθήματά σου.

Πρὸ πρακτικότερο κριτὴ δὲν εἶδ' ἀπ' τὸ Μαντζούφα·
τὸ ζήτημα τὸ σοβαρὸ,
— πῶς νὰ τὸν μπάσουν στὸ χορὸ
αὐτὸς τὸ κρίνει μποῦφα.

Σὲ κόσμους σὰν τὸν Ἀραῶ
περιοδεῖς βγαίνω,
κι' ὀλοῦθε νὲ τὸ κυνηγῶ
μὰ δὲν τὸ πιτυχαίνω.

Γλήγορα, κόρη μου σεμνή, νυφοῦλα νὰ πετάξης
καθὼς ἀπ' τὸ κουκούλι του ὁ σκώληξ τῆς μετάρης.

M' ἀρέσουν κι' ἡ ἀρχόντισσες ποῦ ντιῶνται σὰν Ἰγγλέζες
μὰ τὰ καλλίτερα σγουρὰ τὰ κάνουν ἡ Μαρτέζες.

Τὸ χοῦμα ἔξοχο, κορμὶ καμάρι
τὰ χεῖλη ὀδύνα, λαιμὸς λαμπρὸς,
τὸ πόδι ἄφογο, γεμᾶτο χάρι
ἀλλὰ καὶ πῆτα ποῦ δὲν τὴν τρώς!

Χαρὰ σ' ἐκείνον τὸ γαμπρὸ τέτοιο κορμὶ νὰ σφίγγῃ
ποῦ ἐν ἀκμῇ διατηρεῖ πενήντα χρόνων ξύγκι.

Ἀχ ἀνθισμένη μου ὁρδιὰ,
τὸν ξεῖρωτα φωνάζεις,
μὰ δὲν σὲ πέρνουν μυρουδιὰ
γιὰ ποιὸν ἀναστενάζεις.

Ἀλλ' ἔρετορ μοῦ εἶπανε πῶς λέγοντ' οἱ κολάραι
ποῦ τοὺς φοροῦν καὶ ὀίχονται κατὰ προικῶν οἱ γλάραι!

T' ἀρέσεις εἶναι βέβαιον τ' ἀκούω ποῦ τὸ λείει
πλὴν μὲ τὴν ὕλην δυστυχῶς τὸ πνεῦμα του παλαίει!

Κ α λ ὅ β ι μου ὁωμαντιζῶ
ἔσε τὰς ἀσκητείας
καὶ ζήτησε τὸ γιαντινὸ
διὰ τῆς Γαλατείας.

Μήπως εἶσαι δικηγόρος ἡ τουλάχιστον γιαντινός;
Ἐννοεῖται καὶ βεβαίως πῶς χυλόπητες θὰ τρώς!

Ἄν καὶ δὲν εἶσαι ὠμορφή, σὰν ὠμορφή ἀρέσεις·
τὴν ὠμορφιὰ τὴ βρῖσκουμε σὲ ὅ,τι νὰ φορέσης.

Ὅλες τῆς ξένες πῶρχονται, τὸ κλῆμα μας τῆς τρέφει
κι' ἂν ἔλθουν μελαγχολικὲς, ἀναχωροῦν μὲ κέφι·
καὶ δὲν εἰξέρω τὸ γιατί ἐξαίρεσις νὰ γίνη,
σ' ἐσένα τὸ καλλίτερο τῆς μόδας φιγουρίνι.

Τὸ β' ἵ τ σημαίνει γλήγορα, τὸ μ' ἄ λ ε σφοδρά μας!
Γρήγορα πᾶει, στὸ καλὸ καὶ πᾶν τὰ ὑφειρά μας!

Ἀσίκη μου Ἀντιόχου μου
καὶ Πατρινοῦ ξιφτερί μου

μὲ τῆς ἀφελειῆς σου,
μὴ βράνης ἀναβλητικὲς,
ἀλλὰ μὲ ἄλλυες γλυκὲς
τελεσιδικίως δέσου.

Ἀκόμη περισσότερο
ἔχουν χαριτωμένη,
ἂν ἦσουν ὀλιγότερο
στὴν ἀρχοντιὰ γκιζαμένη.

Αἰγερό μου ἐδζωνάκι
ποῦ μονάχο περπατᾶς,
τὸ κομψὸ σου φουστανάκι
τεντωμένο μὴν κρατᾶς.

Ἐνα ζευγαράκι βγαίνει
στὸ σεργιάνι τῆς νυχτὸς,
ἀρνούβω αὐτὴ ντυμένη
καὶ ξεκάφωτος αὐτός.

Ποῦ καρδιὰ καὶ κολοκύθια
στὸ μικρὸ μαντιδερό·
θέλει μὲ τὰ παρμύθια
νὰ περνᾷ τὸν καιρὸ.

Ἐκκεντρικὰ περιπατεῖς
μ' εἰρωνεικὸ στὰ χεῖλη·
καὶ τὸ φουστάνι σου κρατεῖς
σὰ νὰ σὲ τρών' οἱ ψύλλοι.

Ἐνα μπουμποῦκι τρυφερὸ ποῦ περπατεῖ μὲ μπρίο,
τὸ λιχουδεύουν δύο·
κι' ὁ ἕνας ἀπ' τὸν ἄλλον τὸ μυστικὸ φυλάει,
τὸ μυστικὸ ποῦ ἡ μικρὰ καὶ μὲ τοὺς δυὸ γελάει.

Φορῶ τὸ κάτασπρο κορσὰ κι' ἐπέταξα τὸ μαῦρο·
καὶ μὲ ἀξιοπρέπεια κατὶ γυρεῶ νάβρω.

Τὶ χαριτωμένη ντάμα. Τὶ μεϊδίαμα γλυκὸ·
Τὶ χαρὰ στὸ σπῆτι μέσα ἐὰν εἶναι σεργιανό.

Κοπέλες ἀνεκτίμητες· μαλάματα κι' ἡ δύο
κουφὲς τοῦ τόπου μας χαρὲς·
ἀλλὰ καὶ τόσον αὐστηρὲς
ποῦ μόνον μὲ τὰ βέλα τους μᾶς κάνουνε ἀντίο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Ἐφέτο π' ἀδυνατήσες — καὶ θάχης κάποιον λόγο —
ἐκτός τῶν ἄλλων ἐλλείψεις καὶ τοῦ λαιμοῦ τὸ σφόβο.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁ μύλος ἀλέθει, ὁ μύλος γυρνᾷ·
χαλάλι σου γέρω τρανὲ μ ν λ ω ν ᾱ.

Φεῦ ὁ ἄνθρωπος στὸν κόσμον τὶ μαρτύρια τραβᾷ!
Θ' ἀρρωστήσῃ, θὰ πονέσῃ
καὶ ποτὲ δὲν θὰ μπορέσῃ
ν' ἀποφύγῃ μιὰν ἡμέρα... τὸν φακὸν τοῦ Κατραβᾶ.

Ξέρω μιὰν ὥραία κόρη
μὲ ιδέες ὑψηλές...

Γ. — Μωρ' ἐμπῆκε τὸ παπόρι·
τὶ ξεράσματα μοῦ λές;

M. — Δὲν τοὺς τέλειωσα καρτέρει·
μένουνε μιὰ δεκαργιά.

Γ. — Πὰ νὰ δέσω τὸ φορτσέρι
κι' ἔλα νὰ σ' ἀφήσω γειά.

Ἐπειδὴ ἀγαπητοί μου κι' εὐγενεῖς συνδιόμῃται
δὲν μπορῶ νὰ γράφω στίχους τὸν Ἰούλιον ποτὲ,
κι' ἐπειδὴ καὶ κάνει ζέστη ποῦ καὶ γαῖδαρος κρεπάρεῖ
κι' ἐπειδὴ καὶ τὸ βαπόρο δίχως ναῦλο θὰ μὲ πάρῃ,
κι' ἐπειδὴ περονοσπόρου μοῦ μυρίζει ξεραῖλα
ποῦ ὀλίγοι τὸ χειμῶνα θ' ἀγοράζουμε τὰ φύλλα,
πὰ νὰ βρῶ καὶ νὰ ζητήσω μερικὸς ὁμογενεῖς
ποῦ δὲν μῶστειλαν πεντῆρα μέχρι σήμερον κανεῖς.

Δέκα, δεκαπέντε μέρες, ἕνα μῆνα τὸ πολὺ,
μὰ καὶ δύο νὰ σᾶς λείπω
δὲν μπορῶ νὰ σᾶς τὸ κρύψω
πῶς αὐτὸ μὲ ὠφελεῖ.

M' ἂν ἐκεῖ ποῦ θὰ γυρίζω μέσα στὸν ἀναβρασμὸ
ἐδρεθῇ καρμὶά βόμβα καὶ μοῦ κόψῃ τὸ λαιμὸ,
τότε φίλοι, ἀσυνκρίτως ὠφελεῖσθε καὶ ὑμεῖς
μένοντες ἀπηλλαγμένοι περαιτέρω συνδρομῆς.

Σὲ χαιρετῶ μωρὲ Μαρή ἀπὸ καρδίας βάρη.

M. — Τρέχα μωρὲ κι' ἐσοῦριζε!

Γ. — Βάστα καπιτα-Στάθη!!

Βάστα γιὰ ὄνομα Θεοῦ, γιὰ ὄνομα Κυρίου,
ποῦ ἐπιβάτης ἐρχεται ἄνερ εἰσιτηρίου!!

— x x x x —

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἔξωθεν τοῦ
Καταστήματος Γεωργίου Χ. Γερμενῆ γενήσεται ὁ
πλειστηριασμὸς τῶν ἐμπορευμάτων συμφώνως μὲ τὸ
δημοσιευθὲν πρόγραμμα.

ΕΝ ΘΑΥΜΑ

Ἀναδημοσιεύομεν ἐκ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Πύργου « Πατρίς. »

Ἐκπληκτικὸν φαινόμενον ἐξετυλίχθη ἐν τῷ ἐνταῦθα τηλεγραφείῳ ἐνθα κατοικεῖ ὁ κ. Μπερνικόλας ὅπερ ἀποτελεῖ ἀληθὲς θαῦμα, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀναφέρει ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία προκαλέσαν διὰ τοῦτο τὴν ἐκπληξιν τῶν εἰδότην καὶ τῶν ἄλλων λαβόντων γινώσιν τοῦ γεγονότος.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ὑπαπαντῆς ἡ σύζυγος τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τηλεγραφείου κ. Μπερνικόλα καλέσασα εἰς τὸν οἶκον τῆς τὸν ἱερέα τῆς Ἀγίας Κυριακῆς Παπαπαναγιώτην, εἶπεν αὐτῷ νὰ κάμῃ ἀγιασμὸν διὰ τὴν νεωστὲ εἰς τὸν οἶκον ἐκεῖνον ἐγκατάστασιν τῆς οἰκογενείας. Καὶ ὄντως ὁ ἱερεὺς μετέβη μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ ἤρξατο τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ περὶ τὸ τέλος αἰτήσας χλωρὸν βασιλικὸν ἢ δεινὸν λιβανόν, ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς τῆς κ. Μπερνικόλα κατὰ ξηρὸν κλάδον βασιλικῷ πρὸ διετίας κοπέντα ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Στεφάνας εὐοισκόμενῳ εἰς τὸ χωρίον Δεμουτσαντάτα τῆς Κεφαλληνίας, φυλλαττόμενον δὲ ἐν τῷ Εἰκονοστασίῳ ἐπιμελῶς, καὶ ἀφοῦ ἐπέρανε τὸν ἀγιασμὸν, ἤρχισε νὰ ραντίζῃ τὸν οἶκον ψαλλων τὸ οἶκεῖον τροπάριον.

Καὶ αἶφνης ὁ κλάδος ἤθησε καὶ τὸ πρότερον ξηρὸν ἄνθος ἀνεβλάστησεν ὡς ἄλλη ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα. Ἐκκληκτικὸς μετὰ τὸν ἀγιασμὸν ἡ κ. Μπερνικόλα, καλεῖ τὸν ἱερέα πρὸς ἐξηγήσιν τοῦ φαινομένου τούτου τοῦ θαυμαστοῦ καὶ πρωτοφανοῦς. Ὁ ἱερεὺς δὲ πολὺ συνετῶς καὶ φρονίμως λέγει τῇ κυρίᾳ, ὅτι ὁ Θεὸς κληθεὶς διὰ τοῦ ἱερέως ὡς μεσίτου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, παρίσταται διὰ τοῦ ἐμφανεστέρου καὶ λαμπροτέρου τούτου τρόπου. Τὸ δὲ ἀναβλάστημα τοῦ ξηροῦ βασιλικῷ, ὅτι δεικνύει τὴν πίστιν τῆς οἰκογενείας ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν μετὰ κατανύξεως ἐπίκλησιν τῆς θείας χάριτος παρὰ τοῦ ἱερέως ἀφ' ἑτέρου.

Εἶδομεν δὲ καὶ ἡμεῖς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐν εἰς καὶ ὁ κ. Καγιάς σχολάρχης καὶ ὁ κ. Εὐστρατίου Ἐμμανουὴλ, τὸ ἐκπληκτικὸν τοῦ ἀναβλαστήσαντος βασιλικῷ φαινόμενον, ὅτι δηλαδὴ περὶ τὸ μέσον χλωρὸς εὖτος καὶ ἀνθηρὸς ὢν πάλιν διὰ τῶν δύο ἐτέρων κλώνων του ἐδείκνυε τρανῶς τὸ πρότερον κατὰ ξηρὸν τῆς καταστάσεώς τον.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

Ἀπεβίωσεν ἐν διαστήματι δύο ἡμερῶν προσβληθεὶς ἐξ ἀνθρακος, ὁ ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσιν Γεράσιμος Ἀρσένης Τσιρόλιας, ἔμπορος ἀναδειχθεὶς διὰ τῆς μεγάλης φιλοπονίας καὶ τιμιότητός του. Συλλυπούμεθα βαθέως τὴν δεινῶς δοκιμασθεῖσαν οἰκογένειάν του.

Ἐλένης Ρουσοπούλου ἢ « Φωτογραφική » βιβλίον μετ' εἰκόνων εἰς πάντας χρησιμώτατον, εἰς τὴν Ἀκαδημίᾳ τὴν Ἀθηναϊκὴν τὸ βρίσκετε φθηνότατον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Δεὺς τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἀνηγορεύθη διδάκτωρ μετὰ τὸν ἐπιζήλον βαθμὸν, « λίαν καλῶς » ὁ κάλλιστος νέος κ. Νικόλαος Ι. Τρωϊάνος. Τὸν συγχαίρομεθα εὐχόμενοι αὐτῷ ὁμίαν καὶ τὴν ἐν τῷ πρακτικῷ ἐπιτυχίαν.

— Ἀφίκοντο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἡμέτερος φίλος καὶ συμπολίτης κ. Διονύσιος Πατρίκιος ἰδιοκτῆτης ἀτμοπλοίων μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του καὶ γυναικαδέλφων του δεσποινίδων Σταυρινάκη.

— Ὑπὲρ τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου ἐστάλησαν ὑπὸ τῶν κκ. Γεωργίου Σκιαδαρση δραχ. 200. Ἀριστείδου Μεταξᾶ 100. Γερ. Φραγκισκάτου 25. Τιμολ. Μομφερράτου 15 καὶ Γεωργ. Ζαχαροπούλου 10.

Εὖγε εἰς τοὺς καλῶς γνωρίζοντας νὰ ἐνισχύωσι τὴν πρόδον.

— Ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ βίου τῆς ἀγαθῆς συζύγος ἡ Πηνελόπη Γουλιμῇ θυγάτηρ τοῦ Χαρ. Χαλιώτη πιλοποιοῦ

— Ἀῦριον ἀρχοῦνται αἱ προσωρικαὶ ἐξετάσεις τοῦ Παρθενωγωγείου Δ. Ραζῆ.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΚΗΣ

Π. Λοβέρδος Μαράτος δραχ. 5. Βιργ. Μηλιαρέση 5. Ριγγίνα Μομφερράτου 5. Κωνστ. Καραντινός 5. Α. Μουστακόπουλος 5. Δημήτρ. Ἀβλιχος 5. Δημ. Μαυροκέφαλος 10. Ν. Κατραβάς 5. Π. Τσιμάρας 5. Φ. Μανιάκης 5. Ὁλ. Κουλουμπῆ 5. Μαρίνα Κατσαίτη 5. Πλ. Βέγιας 100. Ε. Χριστοδουλάτος 5. Γεράς. Ἰγγλέσης 5. Βιβὴ Βανδώρου 10. Φωκ. Σβορώνος 15.

ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΘΗΤΕ

Ἡ Ἠλεκτρικὴ ἐταιρία, θέτουσα εἰς τὴν διάθεσιν πάντων τὸν δι' ἡλεκτρικοῦ ρεύματος φωτισμὸν εἰδοποιεῖ, ὅτι. Τὰς μὲν ἐξωτερικὰς ἐγκαταστάσεις παρέχει ΔΩΡΕΑΝ. Τὰς δὲ ἐσωτερικὰς, λόγῳ τῆς πτώσεως τοῦ συναλλάγματος εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς.

Εὐκολίαν εἰς τὴν πληρωμὴν ἐγκαταστάσεων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ (ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΡΕΠΟΝ, 4 ΛΕΩΝΤΟΣ, Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης Ἑφημερίδος τὸ « Ζιζάνιον ».

Παρακαλῶ καταχωρήσατε τὰ ἑξῆς:

Ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως εἰς τὰ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 100 τῆς Ἑφημερίδος ὁ « Ἥλιος » ὑπὸ τὸν τίτλον « Δημοτικά » γραφέντα, δημοσιεύω κατωτέρω τὴν μὲνυσιν ἣν ὑπέβαλον κατὰ τοῦ Συντάκτου τῆς Ἑφημερίδος καὶ τοῦ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ω. κρυπτομένου.

Ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν συμπολιτῶν μου εἰς τὸ ὅτι καταγγέλλω τοὺς ἀνωτέρω κυρίους ἐπὶ συκοφαντία ὅπως ἂν ἔχωνται ἀληθείας τὰ παρ' αὐτῶν γραφέντα ἀποδείξωσι ταῦτα ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης.

ΜΗΝΤΕΙΣ

Γερασίμου Μακρῆ Ἀγγέλου ἐργολάβου καὶ Β' Δημοτικοῦ Παρέδρου τοῦ Δήμου Κρανίων κατοικοῦ Ἀργοστολίου.

Κατὰ

Βίκτωρος Βαλσαμάκη ποτὲ Γερασίμου Διευθυντοῦ καὶ Συντάκτου τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης Ἑφημερίδος « ὁ Ἥλιος » κατοικοῦ ὡσαύτως καὶ τοῦ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Ω κρυπτομένου καὶ γράψαντος ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον « Δημοτικά » ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 100 φύλλῳ τῆς ἄνω ἐφημερίδος.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 23 Ἰουνίου 1906.

Πρὸς

Τὸν κ. Εἰσαγγελίαν τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ Πλημμελειοδικῶν.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 100 καὶ ἀπὸ 17 Ἰουνίου ε. ε. φύλλῳ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος « Ὁ Ἥλιος » ἡς διευθυντὴς καὶ συντάκτης τυγχάνει ὁ ἐναντὶ μνηνόμενος, ἐδημοσιεύθη ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον « Δημοτικά » φέρον ἀντὶ ὑπογραφῆς τὸ στοιχεῖον Ω ἐν ᾧ ῥητῶς καὶ αὐτολεξεῖ ἀναφέρεται ὅτι:

« Δὲν γνωρίζω ἂν ἀπορᾷ εἰς ἐμὲ ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ Σατυρικῇ Ἑφημερίδι δῆλωσις τοῦ κ. Δημάρχου Κρανίων, ἀλλ' ἂν τοῦτο συμβαίνει θὰ εἶναι βεβαίως ἀστειότης ἀπὸ τὰς συνήθεις τῆς Ἑφημερίδος ἐκείνης. Καὶ τοῦτο διότι διὰ τῶν ἄρθρων μου δὲν κατακρίνω τὴν δρᾶσιν τοῦ Δημοτικοῦ μας Ἀρχοντος ἐκτὸς ἐὰν ἐκλαμβάνει ὡς κατάκρισιν τὴν ἀποκαλυπτομένην κακὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων, ὅπερ δὲν πρέπει—διότι δὲν ὑπάγεται εἰς τὰ καθήκοντά του—ἢ τὴν ψευδομένην ἐπέκτασιν τῶν ἐργασιῶν πέραν τοῦ ποσῶς τῆς κατακυρώσεως, ὅπερ πάλιν δὲν τὸν ἀπορᾷ διότι ὅλος ὁ Κόσμος γνωρίζει ὅτι τὰς διαταγὰς περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ πλέον ἔργων ὑπεγράψαν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ὁ Δημάρχου Παρέδρου κ. Μακρῆς ὁ σύντροφος δηλαδὴ καὶ συνεταῖρος τοῦ ἐργολάβου κατὰ τὸ « Γιάννης κερὰ καὶ Γιάννης πίνει » ἐπομένως τὰ

μέχρι τοῦδε γραφέντα δὲν ἀφεώρων εἰς αὐτὸν ἀλλ' οὔτε καὶ ἐγράφησαν κ.τ.λ. »

Ἐπειδὴ τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ἀπορᾷ ἐμὲ ἀναπληρώσαντα ὡς Β' Δημοτικὸς Παρέδρος τὸν ἀπουσιάζοντα κ. Δημάρχον Κρανίων κωλυομένου τοῦ Α'. Παρέδρου καὶ ὑπαινίσσεται καὶ καταγγέλλει ὅτι κατὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα ὡς ἀναπληρῶν τὸν Δημάρχον διέταξα τὸν Ἐργολάβον τῆς συντηρήσεως τῶν ὁδῶν Ἀνδρέαν Γασπαρινάτον ὅπως ἐκτελέσῃ διάφορα δημοτικὰ ἔργα τοῦ οὗ προϊστάμεν Δήμου, πράξις ἣτις θὰ μὲ ἐξέθετε εἰς τὰς συνεπειὰς τοῦ ἁρθροῦ 464 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ 493 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καθ' ἃ δημοτικὸς ὑπάλληλος ὅστις κατ' εὐθείαν ἢ πλαγίως, φανερῶς ἢ κρυφίως, καὶ ἰδίως προστησάμενος ἢ ὑποβαλὼν ἄλλους ἐλαβε χρηματικὸν ἢ ἄλλο οἰονόηποτε ὄφελος εἰς πλειστηριασμοὺς, μισθώσεις ἢ ἄλλας ἐργολαβίας τῶν ὁποίων εἶχε τὴν διοίκησιν ἐφορείαν ἢ διεύθυνσιν ἢ περὶ τῶν ὁποίων ἐχρεώσται νὰ φροντίζῃ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπεχείρησε τὴν πρᾶξιν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν 2 ἐτῶν κ.τ.λ. ἂν δὲ τὰ γραφέντα ἐν τῷ ἄνω ἁρθρῳ ἦσαν ἀληθῆ βεβαίως ἔδει νὰ τιμωρηθῶ κατὰ τὰ ἄνω ἁρθρα.

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημορχείου καὶ τοῦ γραφείου τοῦ ἐκτελοῦντος χρῆθι Μηχανικοῦ τοῦ Δήμου Νομομηχανικοῦ Κεφαλληνίας, ὡς Δημάρχων οὐδεμίαν τοιαύτην διαταγὴν ἔδωκα ἐπομένως τὸ ἄνω ἄρθρον συντάγῃ δολίως ὅπως μὲ συκοφαντήτῃ καὶ μὲ ἐκθέσῃ εἰς ποινικὴν καταδίωξιν.

Ἐπειδὴ ἔχω τὴν πεποιθήσιν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον δὲν ἐγράφη παρὰ τοῦ Βίκτωρος Βαλσαμάκη ἀλλὰ παρ' ἄλλου προσώπου κρυπτομένου ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Ω. καὶ

Ἐπειδὴ τὸ ἐν λόγῳ φύλλον ἐκυκλοφόρηται εὐρέως.

Διὰ ταῦτα.

Μηνύω τὸν ἐναντὶ Βίκτωρα Βαλσαμάκην τοῦ Γερασίμου καὶ τὸν ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Ω. κρυπτόμενον.

Καὶ ἐξαιτούμαι.

Ὅπως διαταχθῇ ἀνάκρισις πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ γράψαντος τὸ ἄνω ἄρθρον ὅπως καταδιωχθῶσιν ἀμρότεροι ποινικῶς ἐπὶ συκοφαντία κατὰ τὸν Νόμον.

Μάρτυρας προτείνω τοὺς

Βασίλειον Ἀναστασίου Μαρκέτον Γραμματέα τοῦ Δημορχείου Κρανίων καὶ Γεώργιον Καραωτάκην Νομομηχανικόν.

Ἐπιτινάπτω φύλλον τῆς Ἑφημερίδος τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπὸ κατηγορίαν ἁρθροῦ.

Εὐπειθεστάτος.

ΙΑΚΩΒΑΓΓΕΛΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΓΕΡ. Α. ΜΑΚΡΗΣ.